



PROP DE VOSALTRES

Domund. Canvia el món

Benvolguts diocesans:

Un any més, l'Església ens demana la nostra col·laboració amb les missions. Tant a títol personal per dedicar part del nostre temps a l'evangelització, com a l'aportació econòmica per atendre les necessitats dels qui estan en una missió llunyana predicant Jesucrist i compartint les carències dels seus germans.

Al nostre voltant captem estímuls que ens recorden, en aquest tercer diumenge d'octubre, la importància de la missió. Cartells, oracions, homilies, lema, catequesis per a nens o per a adults... ens alerten del significat d'aquesta jornada anual. Els que acudeixen a les celebracions parroquials els arriba el missatge de forma directa; els que tenen fills o nets en edat escolar, de forma indirecta a través de les seves indicacions; els que estan malalts i no surten de casa, a través de reportatges a la ràdio o a la televisió que els motiven a resar pel fruit d'aquesta bona causa; els que no freqüenten la celebració han sentit parlar de la dedi-

cació dels missioners en països necessitats i es commouen d'aquella realitat que els ha donat a conèixer algun amic o conegut.

Tot contribueix a posar en el centre de la nostra atenció aquesta fonamental realitat missionera que uneix anunci de l'Evangeli i preocupació pels més pobres. Alguns d'ells, en països amb grans carències materials, es veuen obligats a emigrar en busca d'una nova vida.

A més a més de sol·licitar la vostra atenció i les vostres oracions, m'agradaria comentar el lema d'enguany i alguna indicació del Missatge del papa Francesc amb motiu de la Jornada Mundial.

El lema, **Canvia el món**, és audaç i il·lusionador. A més, resulta molt directe i apunta un objectiu amb una

gran dosi de radicalitat. Segons alguns, però, produeix un cert somriure d'incredulitat i provoca desesperació, pels seus incompliments. A part, sona a repetició. Són paraules

que s'utilitzen sovint en campanyes de signe comercial o cultural.

Malgrat tot, es la mateixa finalitat que s'ha imposat l'Església des del principi. Seguint les indicacions de Jesús, no ha fet altra cosa que predicar amb alegria i viure amb coherència el seu mandat. Perquè anunciar l'Evangeli comporta un canvi radical en nosaltres mateixos; també aconsegueix remoure les estructures d'aquest món. L'obertura a l'altre, l'acolliment desinteressat, la generositat il·limitada, l'amor sense exclusions, el respecte a la dignitat de qualsevol persona pel fet de ser

fill o filla de Déu, sense fixar-nos en el lloc de naixement o en el color de la seva pell... són un conjunt de principis que ajuden a fer del nostre món el lloc de la fraternitat, de la justícia i de la pau que el Senyor volia per a tothom.

El missatge del Papa, **Juntament amb els joves, portem l'Evangeli a tothom**, vol ser una crida explícita a tots els joves a formar part d'aquest gran objectiu missioner. El contingut de les seves paraules coincideix amb la celebració del Sínode dels Bisbes a Roma, «que ens ofereix l'oportunitat de comprendre millor, a la llum de la fe, el que el Senyor Jesús us vol dir als joves i, a través de vosaltres, a les comunitats cristianes». Diu més endavant: «També vosaltres, joves, pel baptisme sou membres vius de l'Església i junts tenim la missió de portar a tothom l'Evangeli». Demana un compromís personal en el voluntariat i en el servei als més petits, perllongant en les seves vides juvenils l'ànima de què el nostre món sigui millor i que tots coneguin Jesucrist.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida



NOTÍCIES

El moviment de Vida Creixent inicia el curs



La Casa de l'Església-Acadèmia Mariana va acollir, el passat 20 de setembre, la inauguració del curs del moviment de Vida Creixent amb l'assistència d'unes 90 persones. El president Xavier Peglerí va presentar l'acte. A continuació, el pare Josep Vilarrubias va impartir una conferència en la qual va resumir els capítols del llibre *Testimonis de Jesucrist al segle XX*, que serà el temari que treballarà enguany aquest col·lectiu. El pare Renau va explicar que cada capítol tracta d'un personatge que és un exemple a imitar.

Després va ser el torn de la trobada en grups, per comentar i exposar

els diferents punts de vista i opinions que la xerrada va suscitar als assistents. Tot seguit, el bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia que fou concelebrada per altres mossens, entre ells el pare Josep Vilarrubias, consiliari del moviment.

A continuació, tots plegats van compartir un dinar a la mateixa Acadèmia i a la tarda van celebrar l'Assemblea en la qual es van tractar diferents temes, entre d'altres la programació del curs. És habitual que el moviment de Vida Creixent organitzi dues sortides l'any, una a la tardor i l'altra a la primavera, així com un recés i un viacrucis.

CERCA DE VOSOTROS

Domund. Cambia el mundo

Queridos diocesanos:

Un año más, la Iglesia nos pide nuestra colaboración para con las misiones. Tanto a título personal para dedicar parte de nuestro tiempo a la evangelización, como a la aportación económica para atender las necesidades de quienes están en una misión lejana predicando a Jesucristo y compartiendo las carencias de sus hermanos.

A nuestro alrededor captamos estímulos que nos recuerdan, en este tercer domingo de octubre, la importancia de la misión. Carteles, oraciones, homilias, lema, catequesis para niños o para adultos... nos advierten del significado de esta jornada anual. Quienes acuden a las celebraciones parroquiales les llega el mensaje de forma directa; quienes tienen hijos o nietos en edad escolar, de forma indirecta a través de sus indicaciones; quienes sufren enfermedad y no salen de casa, a través de reportajes en radio o televisión que les motivan a rezar por el fruto de esta buena causa; quienes no frecuentan la celebración, han oído hablar de la dedicación de los misioneros en países necesitados y se conmueven de aquella realidad que les ha acercado algún amigo o conocido.

Todo contribuye a poner en el centro de nuestra atención esta fundamental realidad misionera que une el anuncio del Evangelio y la preocupación por los más pobres. Algunos de ellos, en países con grandes carencias materiales, se ven obligados a emigrar en busca de una nueva vida.

Además de solicitar vuestra atención y vuestras oraciones, me gustaría comentar el lema de este año y alguna de las indicaciones del Mensaje del papa Francisco con motivo de la Jornada Mundial.

El lema, **Cambia el mundo**, es audaz e ilusionante. Además, resulta muy directo y apunta un objetivo con una gran dosis de radicalidad. Según algunos, produce cierta sonrisa de incredulidad y provoca desesperación por sus incumplimientos. Aparte, suena a repetición. Son palabras utilizadas en campañas de signos comerciales o culturales. Sin embargo es la misma finalidad que se ha impuesto a la Iglesia desde el principio. Siguiendo las indicaciones de Jesús, no ha hecho otra cosa que predicar con alegría y vivir con coherencia su mandato. Porque anunciar el Evangelio comporta un cambio radical en nosotros mismos; también consigue remover las estructuras de este mundo. La apertura al otro, la acogida desinteresada, la generosidad ilimitada, el amor sin exclusiones, el respeto a la dignidad de cualquier persona por el hecho de ser hijo o hija de Dios, sin fijarnos en el lugar de nacimiento o en el color de su piel... son un conjunto de principios que ayudan a hacer de nuestro mundo el lugar de la fraternidad, de la justicia y de la paz que el Señor quería para todos.

El mensaje del Papa, **Junto a los jóvenes, llevamos el Evangelio a todos**, quiere ser una llamada explícita a contar con todos los jóvenes en este gran objetivo misionero. El contenido de sus palabras coincide con la celebración del Sínodo de los Obispos en Roma, «que nos ofrece la oportunidad de comprender mejor, a la luz de la fe, lo que el Señor Jesús os quiere decir a los jóvenes y, a través de vosotros, a las comunidades cristianas». Dice más adelante: «También vosotros, jóvenes, por el bautismo sois miembros vivos de la Iglesia, y juntos tenemos la misión de llevar a todos el Evangelio». Pide un compromiso personal en el voluntariado y en el servicio a los más pequeños, prolongando en sus vidas juveniles el ansia de que nuestro mundo sea mejor y que todos conozcan a Jesucristo.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Missa pels 800 anys de la fundació de l'Orde de la Mercè a Barcelona



El diumenge 23 de setembre va tenir lloc a la Catedral de Barcelona la solemne celebració, central dins l'any mercedari, dels 800 anys de la Fundació de l'Orde de la Mercè, l'agost de 1218. Llavors professaren sant Pere Nolasc i els seus companys davant el bisbe de Barcelona, Berenguer de Palou, els canonges de la Seu barcelonina i el rei Jaume I, amb el seu confessor, sant Raimon de Penafort, que sempre els van protegir.

Orde de la Mercè per redimir captius fins i tot si convenia amb el seu quart vot, de quedar-se com a ostatges, donant els béns i la vida per alliberar els esclavitzats. Un ideal de la Mercè que ha anat evo-

lucionant al llarg dels segles però que manté els seus ideals de redempció, alliberament, misericòrdia i amor als necessitats, i un orde que s'ha anat ramificant en un arbre frondós amb branques educatives, contemplatives i socials.

La solemne Eucaristia d'aniversari fou presidida pel cardenal Joan Josep Omella. Concelebraren molts bisbes de Catalunya, com el bisbe Salvador, així com altres bisbes mercedaris vinguts d'altres llocs. Hi va concelebrar el P. Juan Carlos Saavedra Lucho, mestre general, i tots els provincials del món, que, amb els germans assistents, després de l'homilia, van renovar el seus vots davant l'altar de la Santa Creu i Santa Eulàlia.

Per un altre costat, el mateix dia 23 al vespre, el bisbe Salvador va presidir la missa a la Parròquia de la Mercè de Lleida, després de la processó. El dia 24, Festivitat de Nostra Senyora de la Mercè, l'Eucaristia a aquest temple també va ser molt concorreguda. A més a més, el dissabte 22, el vicari general del nostre Bisbat, Josep Anton Jové, va presidir una missa al Centre Penitenciari Ponent per celebrar la festivitat.

Formació permanent de preveres sobre els Pares de l'Església

Preveres de la diòcesi van assistir, els passats 27 i 28 de setembre, a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana a la Formació Permanent del Clergat, que cada any s'organitza per aquestes dates.

El tema de la formació fou «Els Sants Pares de l'Església», i els ponents van ser dos especialistes en la matèria, Mn. Joaquim Blas (de la nostra diòcesi) i Mn. Joaquim Pascual (sacerdot de València). El primer dia, Mn. Blas va impartir dues ponències, una sobre què significa ser Pare de l'Església i l'altre sobre la teologia de sant Ireneu de Lió. Després de cada una de les ponències es va obrir un debat entre els assistents. El divendres, Mn. Pascual va parlar sobre els Sants Pares en la histò-



ria de la Teologia i sobre el magisteri de sant Agustí. Després, també es va destinar una estona a debatre sobre els possibles dubtes

o apreciacions. Tots els assistents van compartir un dinar els dos dies. El bisbe Salvador va participar en les dues jornades formatives.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

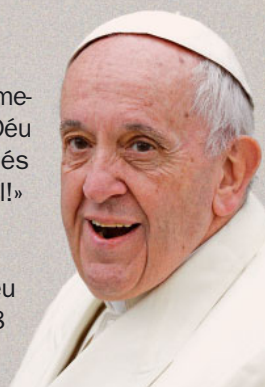


@Pontifex: «Avui també hi ha molts màrtirs, molts perseguits per amor a Crist: ells són la veritable força de l'Església!» (14 d'agost).

@Pontifex: «Que Maria, Mare de la proximitat i de la tendresa, sigui la nostra Mestra de vida i de fe» (15 d'agost).

@Pontifex: «La fe s'alimenta amb la memòria: quantes coses belles ha fet Déu per cadascú de nosaltres! Com n'és de generós el nostre Pare celestial!» (16 d'agost).

@Pontifex: «Qui acull l'amor de Déu transforma el món i la història» (18 d'agost).



El Mas Claret acull el primer aplec en honor dels beats màrtirs claretians



El mateix lloc de fa 75 anys, el mateix ambient de pregària i recolliment, gairebé la mateixa gent que els darrers anys, els mateixos sentiments d'agraïment pel testimoni de fe dels màrtirs claretians, però enguany l'aplec martirial al Mas Claret ha tingut un matís que l'ha diferenciat de tots els anteriors. I és que si fins ara s'hi anava a pregar pels màrtirs, enguany s'hi ha anat a demanar-los protecció i intercessió davant Déu. Aquest canvi ha estat possible perquè el 21 d'octubre de l'any passat, 109 màrtirs claretians, assassinats durant la guerra

del 36, van ser declarats oficialment beats per l'Església catòlica. L'acte del Mas tingué lloc el dia 16, tercer diumenge de setembre. S'hi van aplegar unes 150 persones: claretians de Catalunya, preveres de la Segarra, familiars dels màrtirs, altres persones vinculades d'alguna manera als claretians i el bisbe de Lleida, Mons. Giménez, que presidí l'Eucaristia.

En la pregària inicial, entre altres coses, es cantà l'himne dels màrtirs claretians. Tot seguit es va fer la processó fins al lloc del martiri, precedida per una imatge del sant Crist i el quadre de la Mare de Déu. Entorn a la gran creu que recorda el lloc del martiri se celebrà l'Eucaristia, presidida pel bisbe Salvador i concelebrada per alguns dels claretians presents, capellans de la Segarra i familiars d'algun màrtir. L'acte va acabar amb un petit refrigeri i amb la invitació per al proper aplec martirial, que tindrà lloc el tercer diumenge de setembre de l'any vinent, si a Déu plau.

Conxita López Torres

Imma Abadías, nova directora de les Llars del Seminari

Imma Abadías ha estat escollida nova directora voluntària de les Llars del Seminari en substitució de Montse Claveria, que ha deixat el càrrec després de tres anys al front de l'entitat.

Fa uns dies, en la primera reunió del curs del Patronat de la fundació Entre Tots i per al Bé de Tòthom (Llars del Seminari) es va celebrar el comiat de la Montse Claveria, qui ha estat la primera directora del projecte de les Llars del Seminari. Gràcies, Montse, per la teva dedicació intensa, desinteressada i afectuosa durant aquests sis anys llargs. Has deixat una bona petjada per a la bona marxa del projecte, tant en els primers tres anys quan vas ajudar a idear el projecte, com els darrers tres com a directora voluntària d'aquest somni fet realitat. Continuarem amb el teu bon mestratge! Sabem que podrem continuar comptant amb tu com a voluntària a les Llars, ara però des d'un lloc «més discret», i per això només et fem una molt forta abraçada i et diem GRÀCIES!



A la vegada hem donat la benvinguda a la Imma Abadías com a nova directora voluntària. Ja fa dies que totes dues van fent el procés pel relleu en la direcció i sabem que amb la Imma el projecte resta en bones mans. Gràcies Imma per la teva disponibilitat. Et desitgem tots els encerts que calguin. La resta de l'equip ens posem a la teva disposició.

Montserrat Canals
secretària

REFLEXIONS

UN MAR D'EMOCIONS

L'amistat, la mútua benvolença (II)

L'essència de l'amistat rau en la transferència de pensaments i de sentiments, de records i de projectes, d'alegries i de tristeses, d'ensurts i de rutines que els amics es comuniquen entre si. És intercanvi, fluïdesa comunicativa, una relació de mútua benvolença que no cerca ni la utilitat, ni el plaer. És un fi en si mateixa i un vertader consol en els dies obscurs. No triem els amics pel seu cos, per la seva riquesa, pels seus títols o per la seva fama; els triem per la seva ànima, per aquella riquesa intangible que hi ha en ells. El miracle de l'afinitat és el nexa que engendra l'amistat.

Els amics estan relligats per un fil invisible que els uneix estretament. És una corda, més que un fil i, vagin a on vagin, per lluny que estiguin l'un de l'altre, els manté units. No hi ha litúrgies, no hi ha papers, no hi ha contractes, ni notaris; és un pacte tàcit, un moviment que surt de les entranyes, però que es conrea al llarg del temps, que necessita atenta cura i dedicació. El temps és la millor maceració per a l'amistat.

L'amic no afalaga. L'afalac és un forma de xantatge; cerca un interès, la complaença, però la no veritat. En l'afalac hi ha por, però també absència de crítica. L'amic xiuxiueja les veritats a cau d'orella, fins i tot, les que fan mal, les que no volem sentir, les que no permetem que ningú digui en veu alta. L'amic no les revela fora de l'àmbit privat, perquè sap que els altres les poden emprar per ferir i destruir. L'amic pateix per l'ànima del seu amic. El cerca per gaudir de la bellesa de la vida, però també perquè la seva conversa li és un bàlsam i un estímul, un mecanisme per sortir del solipsisme dels seus pensaments i apamar territoris que li fan por.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

- **Diumenge, 21 d'octubre:**
—Jornada Mundial del Domund: «Canvia el món».
- **Dijous, 25 d'octubre:**
—Tot el dia: sortida de Vida Creixent.
- **Dissabte, 27 d'octubre:**
—Curs bàsic de formació de catequistes. Ponents: Mn. Xavier Morrell, Mn. Enric Termes i Margarida Llop. Organitza la Delegació Diocesana de Catequesi de Lleida. Es realitzarà a l'IREL, de 10.30 a 13 h. Més informació: Delegació diocesana de Catequesi (catequesi.lleida@gmail.com, tel. 625 217 382).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- **22. Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,1-10 / Sl 99 / Lc 12,13-21]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; sant Joan Pau II, papa.
- **23. Dimarts** [Ef 2,12-22 / Sl 84 / Lc 12,35-38]. St. Joan de Capistrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrenses; sants Gervand i Germà, mrs. a Cadis. □ **Urgell:** Dedicació de la Catedral.
- **24. Dimecres** [Ef 3,2-12 / Sl: Is 12,2-6 / Lc 12,39-48]. Sant An-

- toni M. Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martíà, mr.
- **25. Dijous** [Ef 3,14-21 / Sl 32 / Lc 12,49-53]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa).
- **26. Divendres** [Ef 4,1-6 / Sl 23 / Lc 12,54-59]. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia vene-

- rats a Vic; sant Rústic, bisbe de Narbona; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.
- **27. Dissabte** [Ef 4,7-16 / Sl 121 / Lc 13,1-9]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.
- **28. Diumenge vinent**, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 31,7-9 / Sl 125 / He 5,1-6 / Mc 10,46-52]. Sant Simó (el Zelador), de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols; sant Silví, ermità; santa Ciril·la, vg. i mr.

Diumenge XXIX de durant l'any (B)

COMENTARI

Acostem-nos amb confiança al tron de la gràcia de Déu



El 4t Cant del Servent del Senyor (Is 52,13-53,12) presenta la Passió i Glòria del Servent amb clau de lectura al començament: *El meu Servent prosperarà i serà posat molt amunt.* Mentrestant, però, *el Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servent.*

El missatge desconcerta: un innocent a qui li toca patir; uns culpables que triomfen; un mort que viu... Més que mai, allò que Déu fa amb el seu Servent és increïble: *Qui ho pot creure allò que hem sentit?*

En la vida sofrent del Servent hi ha un secret: *Per ell el designi salvador del Senyor arribarà a bon terme.*

Heb comença la 2a secció de la 2a part invitant: *Mantinguem ferma la fe que professem.* Acabava la 1a part (2,17) anunciant les notes del Gran Sacerdot: *compassiu i acreditat davant Déu.* Ara les explica amb conseqüències.

El nostre Gran Sacerdot no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses. Perquè *Ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar.*

Conseqüència: *Acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi l'auxili que necessitem.*

L'evangeli presenta el 3r rebuig a l'anunci de la Passió, Mort i Resurrecció: ara amb els protagonistes són els *dos fills de Zebedeu*, que demanen *seure un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra*.

La resposta de Jesús s'estructura en quatre afirmacions:

- *seure a la dreta i esquerra del Senyor implica beure el calze de la Passió;*
- *concedir de seure a la dreta i l'esquerra del Senyor glorificat no és potestat de Jesús sinó del Pare Déu;*
- *a la Comunitat dels seguidors de Jesús ser important i ser el primer suposa ser el vostre servidor i l'esclau de tots;*
- *el motiu i motor d'aquesta exigència és l'exemple de Jesús: el Fill de l'home no ha vingut a fer-se servir sinó a servir fins a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes, com el Servent que pren damunt seu el pecat de tots.* En Jesús *«donar la vida»* no és un fet puntual i aïllat sinó la conseqüència definitiva del servei amorós als altres.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 53,10-11)

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disseny del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

► Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,14-16)

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 10,35-45)

En aquell temps, Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedissis un favor que us demanarem.» Jesús els preguntà: «Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra.» Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem.» Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meua dreta i a la meua esquerra no són jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat.»

Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, a totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 53,10-11)

El Señor quiso triturarlo con el sufrimiento, y entregar su vida como expiación: verá su descendencia, prolongará sus años, lo que el Señor quiere prosperará por su mano. Por los trabajos de su alma verá la luz, el justo se saciará de conocimiento. Mi siervo justificará a muchos, porque cargó con los crímenes de ellos.

► Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 4,14-16)

Hermanos:

Ya que tenemos un sumo sacerdote grande que ha atravesado el cielo, Jesús, Hijo de Dios, mantengamos firme la confesión de fe. No tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse de nuestras debilidades, sino que ha sido probado en todo, como nosotros, menos en el pecado. Por eso, comparezcamos confiados ante el trono de la gracia, para alcanzar misericordia y encontrar gracia para un auxilio oportuno.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,35-45)

En aquel tiempo, se acercaron a Jesús los hijos del Zebedeo, Santiago y Juan, y le dijeron: «Maestro, queremos que nos hagas lo que te vamos a pedir».

Les preguntó: «¿Qué queréis que haga por vosotros?».

Contestaron: «Concédenos sentarnos en tu gloria uno a tu derecha y otro a tu izquierda».

Jesús replicó: «No sabéis lo que pedís, ¿podéis beber el cáliz que yo he de beber, o bautizaros con el bautismo con que yo me voy a bautizar?».

Contestaron: «Podemos».

Jesús les dijo: «El cáliz que yo voy a beber lo beberéis, y seréis bautizados con el bautismo con que yo me voy a bautizar, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no me toca a mí concederlo, sino que es para quienes está reservado».

Los otros diez, al oír aquello, se indignaron contra Santiago y Juan.

Jesús, llamándolos, les dijo: «Sabéis que los que son reconocidos como jefes de los pueblos los tiranizan, y que los grandes los oprimen. No será así entre vosotros: el que quiera ser grande entre vosotros, que sea vuestro servidor; y el que quiera ser primero, sea esclavo de todos. Porque el Hijo del hombre no ha venido a ser servido, sino a servir y dar su vida en rescate por muchos».